

Da ikke flere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Obergang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Formanden (Høgsbrø): Endringsforslag til 3die Behandling kunne indgives i Bureauet til i Morgen Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(2den Behandling findes i Tidenden, Sp. 2913, Udvalgets Tillægsbetænkning findes i Tillæg. B.)

Lovforslaget som Helhed fattes under Forhandling.

Indenrigsministeren (Jørgensen): Jeg tillod mig ved Behandlingen af et til Udvalget henvist Andragende, idet 2den Behandling af selve Lovforslaget gik saa hurtig, at jeg ikke ret fik lagt Mærke til det, før den var sluttet, at udtale, at der ved den oprindelige Betænkning, som blev afgivet i December, var blevet fremsat forskjellige Udtalelser om vor Indfødsrets Forhold til andre Landes Indfødsret og Statsborgerret, som nødvendiggjorde nogle Bemærkninger fra min Side, og nu har det ærede Udvalg i en Tillægsbetænkning allerede tilbørlig erkjendt, at der var Grund for mig til at sige dette. Det enkelte Punkt i Tillægsbetænkningen, at man har overset en Lov, der den 21de April 1888 er udkommen i Norge om Statsborgerret m. m., er høist undskyldelig. Den ærede Ordfører har forøvrigt Ret i, at der ved denne Lov er gjort Skridt henimod mere Ensartethed mellem de 3 nordiske Riger i denne Henseende, hvilket er naturligvis et Punkt, som har Betydning. Desuden bemærkede Udvalget, at vor Indfødsretsregler ikke kunne uden videre sammenstilles med de fleste Nationers Regler om Statsborgerret o. s. v. Der er her Grund til at gjøre opmærksom paa, at vor Indfødsretslovgivning som jeg er gammel, ganske sikkert har sine store Fortrin, men den har en helt anden Betydning her end i andre Lande, hvor Statsborgerret erhverves paa anden Maade end denne. Vi give Indfødsret ved Lov, og

saa vidt mig bekendt er der i Europa ikke andre Lande, der gjøre det, end England og Belgien, hvilket sidste Land har to Slags Indfødsret, en mere fuldstændig og en mindre omfattende. I andre Lande er der nærmest Tale om Ordningen af Statsborgerretsholdene, og det Almindelige er da, at Statsborgerret gives ved en administrativ Akt. Den Vedkommendes Anerkjendelse som Statsborger er en administrativ Akt; i Reglen er det Kongen, der meddeler Statsborgerret, f. Ex. i Sverige og Norge. I saa Henseende er det meget rigtigt, naar den ærede Ordfører og det ærede Udvalg har accentueret for Norge, at Betingelsen er mindst 3 Aars Ophold. Den almindelige Regel er, at de forskjellige Lande ganske vist vedkende sig, at der skal være visse Minimumsbetingelser, som skulle opfyldes af en Mand, for at han kan blive Statsborger, men det er ingenlunde givet, at han bliver det, fordi disse Betingelser ere opfyldte. Der er Plads for det administrative Skjøn, og hvorledes det udøves i det enkelte, kan man ikke paaavise. I Reglen tror jeg dog, man kan sige, at man er ret streng. Det er navnlig for Exempel i Sverige og Norge ingenlunde saa, at danske Undersaatter have lettere Adgang end andre Fremmede til Statsborgerret, man behandler dem ganske ens. Det væsentlige er imidlertid, at medens Indfødsretten hos os egentlig kun kan siges at have Betydning med Hensyn til politiske Rettigheder og Beklædelsen af Embeder, saa har Statsborgerretten en helt anden Betydning. Hos os er det vel bekendt, at man behøver ikke at have Indfødsret for iøvrigt at være anerkjendt som Undersaat og for at udøve Rettigheder som Undersaat. For Exempel kan efter 2 Aars Forløb Jørgen vilkaarlig udvises hos os, men det kan han andetsteds, indtil han har faaet Statsborgerret. En Mand, der har opholdt sig 5 Aar her i Landet, er tilfulde i Stand til at udøve Næringsret, medens det andetsteds gjøres afhængig af, at han har opnaaet Statsborgerret. End ikke Fattigforsørgelsesret er hos os knyttet til Indfødsret, saaledes som Forholdet nu er. Altsaa Indfødsret staar hos os med en hel anden Betydning end Statsborgerret i andre Lande. Om der kan være Grund for os til at nærme os mere den europæiske Ret i den Henseende, skal jeg lade ligge. Det vil ikke være ubekendt, at der er nedsat en skandinavisk Kommission, som arbejder paa en ensartet Ordning af Forholdet mellem Sverige, Norge og Danmark med Hensyn til Statsborgerret. Om der kommer Noget ud heraf, skal jeg ikke kunne sige; men i saa Tilfælde maatte vi meget væsentlig forandre vore Regler om